Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 93.316 van 15 februari 2001

A.96.691/VIII-1944

In zake : **JANSSENS** Robert,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24,
1060 Brussel,

tegen :

de Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar Regering,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Patrick HENRY, advocaat,
place des Nations Unies 7,
4020 Luik.

Tussenkomende partij :

DEKAISE Bernard,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc UYTTENDAELE, advocaat,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel.

**DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 23 oktober 2000 door Robert JANSSENS ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 21 augustus 2000 houdende benoeming, per 1 september 2000, van Bernard DEKAISE in het ambt van directeur van het "Conservatoire royal de musique de Liège";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van diezelfde handeling vordert;

Gezien het op 24 november 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij Bernard DEKAISE vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer ERNOTTE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 17 januari 2001, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 2 februari 2001;

Gelet op de beschikking van 22 januari 2001, waarbij beslist wordt dat er grond is om de zaak te verwijzen naar een kamer met drie leden;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van mevrouw GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. HENRY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. UYTTENDAELE, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer ERNOTTE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering :

1. In 1996 hebben verzoeker en Bernard DEKAISE gesolliciteerd naar de betrekking van directeur van het "Conservatoire royal de musique de Liège"; Bernard DEKAISE heeft die functie, dankzij achtereenvolgende

aanstellingen, tijdelijk uitgeoefend sedert oktober 1985; bij een ministerieel besluit van 30 augustus 1996 is hij aangewezen "in afwachting van een rechtspositionele oplossing".

2. Bij een ministerieel besluit van 6 maart 1997 wordt afgeweken van de punten en de rangschikking die toegekend zijn door de examencommissie die belast was met de evaluatie van de kandidaten en wordt de tussenkomende partij benoemd als directeur van het "Conservatoire royal de musique de Liège". Bij arrest nr. 67.860 d.d. 29 augustus 1997 van de Raad van State wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van dat besluit bevolen. Het betrokken besluit is op 22 september 1997 ingetrokken.

3. "In afwachting van de definitieve beslissing die in deze zaak zal worden genomen", wordt bij een ministeriële beslissing de functie van directeur van het "Conservatoire royal de musique de Liège" toevertrouwd aan de tussenkomende partij. De schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing is bevolen bij arrest nr. 68.465 van 26 september 1997. Die beslissing is vernietigd bij arrest nr. 85.334 van 16 februari 2000.

4. Op 20 oktober 1997 leek het de Minister wenselijk de procedure voor de vaste benoeming van de directeur van het "Conservatoire royal de musique de Liège" opnieuw te onderzoeken, en dit op het niveau van de examencommissie, aangezien zowel de samenstelling als de bijeenroeping hiervan door de heer JANSSENS en de heer DEKAISE betwist worden". Vervolgens is beslist de procedure van het begin af aan over te doen. In afwachting van het resultaat van dat tweede onderzoek heeft de Minister Bernard DEKAISE het volgende laten weten : "overeenkomstig uw benoemingsbesluit van 30 augustus 1996, komt het u toe om, teneinde de continuïteit van de openbare dienst in het belang van het Conservatorium te waarborgen, voorlopig de directie van het "Conservatoire royal de musique de Liège" waar te nemen. Bij arrest nr. 69.584 van 13 november 1997 is de schorsing van de tenuitvoerlegging van die beslissing bevolen. De beslissing is vernietigd bij arrest nr. 85.335 van 16 februari 2000.

5. Na een oproep tot de kandidaten bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 25 november 1997, heeft de examencommissie die belast was met het onderzoek van de kandidaturen beslist Bernard DEKAISE als eerste en verzoeker als tweede te rangschikken. Bij een besluit van de Franse

Gemeenschapsregering d.d. 20 februari 1998 is Bernard DEKAISE benoemd als directeur van het "Conservatoire royal de musique de Liège". De tenuitvoerlegging van die beslissing is geschorst bij arrest nr. 75.779 van 16 september 1998. De beslissing is op 10 mei 1999 ingetrokken.

6. In oktober 1998 heeft de verwerende partij verzoeker aangewezen om tijdelijk de directie van het "Conservatoire royal de musique de Mons" waar te nemen, en Bernard DEKAISE om de directie van het "Conservatoire royal de musique de Liège" waar te nemen. Verzoeker heeft een vordering ingesteld tot nietigverklaring van de beslissing waarbij Bernard DEKAISE wordt aangewezen. Hij heeft tevens een beroep ingesteld tot nietigverklaring van de weigering van de verwerende partij, in antwoord op een brief van zijn raadsman d.d. 27 september 1999, om hem in de vacante betrekking van directeur van het "Conservatoire royal de musique de Liège" te benoemen.

7. Als gevolg van een oproep tot de kandidaten, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 15 mei 1999, hebben verzoeker, Bernard DEKAISE en vier andere personen hun kandidatuur gesteld met het oog op een benoeming als directeur van het "Conservatoire royal de musique de Liège".

De examencommissie die belast was met het onderzoek van die kandidaturen heeft dat onderzoek op 25 april 2000 verricht. De criteria die ze daarbij heeft gehanteerd zijn de volgende :

- anciënniteit in het onderwijs, zowel absoluut als relatief gezien,
- beroepsprofiel, dat wil zeggen : "publicaties, onderzoek, personeelsbeheer en alle soorten bijdragen die te maken hebben met de functie waarnaar ze solliciteren",
- menselijk profiel, namelijk : "persoonlijke verdiensten zoals die blijken uit het dossier dat door de kandidaat wordt verstrekt en die niet op de aspecten betrekking hebben die in aanmerking zijn genomen onder de noemer van het vorige criterium (universitaire diploma's, voortgezette opleiding, pedagogisch project en schoolplan, allerhande ervaring opgedaan buiten die functie, die nuttig kan zijn voor de functie van directeur)".

De examencommissie is bovendien overeengekomen "dat concrete verwezenlijkingen uit beroepswerkzaamheden buiten het onderwijs, maar

die interessant zijn voor de instelling beschouwd worden als een onderdeel van het criterium "menselijk profiel" en dat de drie criteria die in de nota "voorstel van procedure" staan, niet in orde van voorrang zijn vermeld. Voor ieder criterium zal een afzonderlijke rangschikking van de kandidaten worden opgemaakt en vervolgens een eindrangschikking".

In de rangschikking op basis van de anciënniteit in het onderwijs staat verzoeker op de eerste plaats en de tussenkomende partij op de derde.

Voor het criterium "beroepsprofiel" staat de tussenkomende partij als eerste gerangschikt en verzoeker als tweede. Uit de notulen van de vergadering van 25 april 2000 blijkt dat die rangschikking is opgemaakt op basis van de volgende overwegingen :

" Twee gegadigden, de heer DEKAISE en de heer JANSSENS, kunnen bogen op ervaring als directeur van een koninklijk muziekconservatorium, met dit verschil dat de heer DEKAISE heel wat meer ervaring heeft en die heeft opgedaan in het "Conservatoire royal de musique de Liège". De examencommissie is dan ook van mening dat de ervaring van de heer DEKAISE beter aansluit bij de toe te wijzen betrekking.

De beide genoemde gegadigden hebben een werkstuk "Pedagogisch concept" ingediend. Dat van de heer DEKAISE is tweeledig, het bevat enerzijds een pedagogisch concept voor de "muziekafdeling", en anderzijds voor de "afdeling woordkunsten"; bovendien vermeldt de heer DEKAISE bij wat hij uiteenzet datgene wat hij concreet in dat verband gerealiseerd heeft in het conservatorium van Luik. Het pedagogisch concept van de heer JANSSENS heeft betrekking op het "Conservatoire royal de musique de Mons."

De leden van de examencommissie wijzen erop dat de kenmerken en het pedagogisch profiel eigen zijn aan iedere instelling en die van de ene instelling niet zomaar gelden voor de andere instelling. De examencommissie is bijgevolg van oordeel dat alleen het door de heer DEKAISE opgemaakte "pedagogisch profiel" in aanmerking kan komen voor het "Conservatoire royal de musique de Liège".

De rangschikking op basis van het derde criterium is dezelfde als die voor het tweede criterium. De leden van de examencommissie hebben unaniem geoordeeld dat, wat het menselijk profiel betreft, "alles erop wijst dat eenzelfde rangschikking dient te worden opgemaakt als die voor het vorige criterium". De examencommissie "stelt dat ze met de door haar opgemaakte rangschikking geenszins de ene of de andere gegadigde wil beschermen". Voor twee gegadigden is de rangschikking echter gewijzigd ten opzichte van die voor het vorige criterium; die wijziging steunt op de volgende overwegingen :

" De examencommissie stelt bij Mevr. VERSCHUEREN evenwel een agressieve inslag vast in haar "Persoonlijk project voor de hervorming van het "Conservatoire royal de musique de Liège"", dat te verregaand is. Mevrouw VERSCHUEREN beperkt zich er niet toe algemene beginselen weer te geven, maar valt in haar werkstuk bepaalde personen aan. De voorzitter is van oordeel dat haar aanklachten en de feiten die ze aanhaalt niet thuishoren in een pedagogisch project. Toch belast hij er de betrokken administratie mee een administratief onderzoek te voeren naar de gelaakte feiten".

De uiteindelijke rangschikking, die unaniem wordt goedgekeurd, luidt als volgt :

" 1. DEKAISE Bernard

2. JANSSENS Robert

(...)".

8. Bij een besluit van 21 augustus 2000 heeft de Franse Gemeenschapsregering beslist de tussenkomende partij te benoemen als directeur van het "Conservatoire royal de musique de Liège". Dat is de bestreden handeling, die, na vermelding van de toepasselijke bepalingen, de volgende motivering bevat :

" (...)

Gelet op de beslissing van de Minister van Hoger Onderwijs van 10 mei 1999 om de betrekking open te stellen voor gegadigden die niet tot het vastbenoemde personeel van het Franse Gemeenschapsonderwijs behoren;

Gelet op de oproep tot de gegadigden die op 15 mei 1999 in het Belgisch Staatsblad is verschenen;

Gelet op het advies van de bevorderingscommissie die op 25 april 2000 is bijeengekomen;

Overwegende dat de examencommissie de aanspraken en verdiensten van de verschillende gegadigden heeft onderzocht en dat ze een rangschikking heeft opgemaakt waaruit blijkt dat de heer Bernard DEKAISE de beste gegadigde is voor de toe te kennen betrekking;

Overwegende dat die rangschikking steek houdt, gezien de anciënniteit van de betrokkene, zijn ervaring, zijn kennis van de instelling die hij zal moeten leiden, zijn menselijke kwaliteiten, en tevens zijn pedagogische project, dat modern is en openstaat voor het omringende culturele leven;

Overwegende evenwel dat één van de vrouwelijke gegadigden het nodig heeft geacht zware kritiek te uiten op het beleid van de heer Bernard DEKAISE en dat de bevoegde overheid die kritiek moest onderzoeken alvorens de betrokken benoeming te doen;

Overwegende bijgevolg dat de heer Bernard DEKAISE opgeroepen is om uitleg te verschaffen over iedere aantijging tegen hem en dat hij alle aantijgingen heeft kunnen weerleggen; dat bijgevolg niets in het dossier

dat de overheid in haar bezit heeft, kan wettigen dat afgeweken wordt van de conclusies van de examencommissie".

In een verklaring van de voorzitter van de examencommissie van 1 februari 2001 staat het volgende :

" In de eerste plaats staat het niet aan mij, en heb ik evenmin de bedoeling om de beslissing die de examencommissie op eigen gezag heeft genomen a posteriori te motiveren.

Aangezien die beslissing echter verkeerd geïnterpreteerd blijkt te zijn, lijkt het me dienstig erop te wijzen dat de examencommissie in geen geval het menselijk profiel en het beroepsprofiel van de gegadigden door elkaar heeft gehaald. Ze heeft achtereenvolgens alle kandidaturen onderzocht waarbij ze eerst het beroepscriterium heeft gehanteerd, en daarna het menselijk criterium. De examencommissie heeft, nadat ze de menselijke kwaliteiten van de gegadigden had besproken, gewoon vastgesteld, onder voorbehoud trouwens, dat de rangschikking van de gegadigden op basis van die twee criteria samenviel.

Voorts wil ik erop wijzen dat de vergadering meer dan twee uur geduurd heeft en dat de dossiers van iedere gegadigde ter beschikking van de leden van de examencommissie zijn gesteld, die daarvan kennis hebben genomen";

Overwegende dat Bernard DEKAISE een verzoekschrift tot tussenkomst heeft ingediend; dat hij de persoon is op wie de handeling betrekking heeft en aldus blijk geeft van het vereiste belang om als tussenkomende partij op te treden; dat het verzoek om als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding wordt ingewilligd;

Overwegende dat een eerste middel "ontleend is aan ontstentenis van een ernstige vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de gegadigden, aan ontstentenis van motivering, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling, aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en aan machtsoverschrijding"; dat verzoeker de door de examencommissie opgemaakte rangschikking betwist, alsook de beslissing waarbij die rangschikking wordt goedgekeurd, inzonderheid wat het criterium "menselijk profiel" betreft; dat hij stelt dat hem niet duidelijk is welke andere gegevens dan die op grond waarvan het criterium "beroepsprofiel" is beoordeeld, in aanmerking zijn genomen om het "menselijk profiel" te beoordelen, en van oordeel is dat de rangschikking die voor laatstgenoemd criterium is opgemaakt "niet het resultaat is van een ernstige vergelijking van de respectieve aanspraken en verdiensten van de gegadigden in het licht van dat criterium en niet afdoende gemotiveerd is"; dat hij uiteenzet dat die onregelmatigheid doorwerkt in de algemene rangschikking en "dat des te meer geldt daar de heer DEKAISE en verzoeker voor de twee overige criteria

beiden een eerste plaats toebedeeld krijgen, vóór de andere"; dat hij voorts stelt dat de bestreden handeling, doordat die aansluit bij de rangschikking zoals die door de examencommissie is opgemaakt en bij de motivering die daaraan ten grondslag ligt, door dezelfde gebreken is aangetast als de inhoudelijke en formele motivering;

Overwegende dat het middel volgens de verwerende partij feitelijke en juridische grondslag mist; dat ze opmerkt dat de bestreden handeling niet uitsluitend gegrond is op de conclusies van de examencommissie, maar ook op eigen overwegingen, waaruit ze afleidt dat "de beslissing van de verwerende partij bijgevolg slechts voor een zeer klein deel steunt op de verwijzing naar de door de examencommissie vastgestelde menselijke kwaliteiten van de heer DEKAISE"; dat ze vervolgens aanvoert "dat geen absoluut onderscheid kan worden gemaakt tussen het beroepsprofiel en het menselijk profiel" en onderstreept dat het menselijk profiel naar voren komt in het kader van de beroepsactiviteiten; dat ze uit de notulen van de vergadering van de examencommissie citeert en uiteenzet dat, door te stellen dat "alles erop wijst dat eenzelfde rangschikking dient te worden opgemaakt als die voor het vorige criterium", de examencommissie in ieder geval geoordeeld heeft dat de "concrete verwezenlijkingen uit beroepswerkzaamheden buiten het onderwijs, maar die interessant zijn voor de instelling", waarop de verschillende kandidaten konden bogen, niet konden leiden tot een wijziging van de rangschikking waartoe ze gekomen was voor het criterium "beroepsprofiel"; dat de verwerende partij daarvan het bewijs ziet in de wijziging van de rangschikking van twee gegadigden voor het derde criterium ten opzichte van het tweede; dat ze ten slotte stelt dat "het duidelijk is omdat de heer DEKAISE, ten aanzien van de toe te wijzen functie, beschouwd is als iemand met een beter beroeps- en menselijk profiel dan de heer JANSSENS, dat de heer DEKAISE unaniem als eerste gerangschikt is, ook al had de heer JANSSENS meer anciënniteit;

Overwegende dat de interveniënt, net zoals de verwerende partij, opmerkt dat de bestreden handeling niet alleen gemotiveerd is met verwijzing naar de rangschikking die is opgemaakt door de examencommissie en voorts stelt dat motivering bij verwijzing toegestaan is; dat de interveniënt een beschrijving geeft van de wijze waarop de examencommissie de gegadigden geëvalueerd heeft, inzonderheid wat betreft het criterium "menselijk profiel", en in dat verband hetzelfde stelt als de verwerende partij; dat hij onderstreept dat, luidens de notulen van de vergadering van de examencommissie, die een unanieme beslissing heeft genomen, wat het "beroepsprofiel" en het "menselijk profiel" betreft de rangschikkingen op een

consistente wijze samenvielen, maar de criteria wel degelijk verschillend waren; dat hij tot slot stelt dat de aanspraken en verdiensten daadwerkelijk vergeleken zijn en de rangschikking die door examencommissie is opgemaakt het resultaat is van een aandachtig onderzoek van elk van de gehanteerde criteria;

Overwegende dat de examencommissie die is aangewezen om de kandidaturen voor de functie van directeur van het "Conservatoire royal de musique de Liège" te onderzoeken, ervoor gekozen heeft, zoals ze daartoe gerechtigd was, de aanspraken en verdiensten te beoordelen op grond van drie onderscheiden criteria, waarvan ze de strekking omschreven heeft en waartussen ze geen hiërarchie heeft ingesteld; dat ze, door een duidelijk onderscheid te maken tussen die criteria, die ze volgens de regels die ze zichzelf had opgelegd in het licht van verschillende elementen moest hanteren, en door te beslissen voor ieder criterium een rangschikking op te maken alvorens een definitieve rangschikking vast te stellen, zelf heeft bepaald waarop het onderzoek en de vergelijking van de kandidaturen betrekking moesten hebben; dat bij dat onderzoek en die vergelijking noodzakelijkerwijs feitelijke gegevens in aanmerking moesten worden genomen die eigen waren aan elk van de gehanteerde criteria; dat uit de notulen van de vergadering van 25 april 2000 blijkt dat de twee gegevens die haar ertoe hebben gebracht de interveniënt gunstiger te rangschikken dan verzoeker voor het criterium "beroepsprofiel" de ervaring zijn die hij heeft opgedaan bij de directie van het conservatorium waar de betrekking vacant was en het werkstuk "pedagogisch concept" betreffende dat instituut; dat daarentegen uit niets in de notulen op te maken valt waarom de examencommissie voor het "menselijk profiel" waarvan de inhoud, naar mag worden verondersteld, verschilde van die van het "beroepsprofiel" "alles erop [wees] dat eenzelfde rangschikking [diende] te worden opgemaakt als die voor het vorige criterium"; dat de uitleg die achteraf in de processtukken of in een verklaring is verstrekt die lacune niet kunnen goedmaken; dat indien, zoals de tussenkomende partij aanvoert, de rangschikkingen samenvielen terwijl de criteria verschilden, de examencommissie diende aan te geven welke gegevens haar ertoe gebracht hebben "eenzelfde rangschikking" op te maken, en dat aangezien wat dat betreft totaal geen uitleg is gegeven, de vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de twee betrokken gegadigden door de examencommissie onvolledig is; dat het, wat dat betreft, er weinig toe doet dat een concreet gegeven is aangevoerd om de rangschikking van de twee overige gegadigden te wijzigen; dat het gebrek waardoor de uiteindelijke rangschikking opgemaakt door de

examencommissie is aangetast, ook de bestreden handeling aantast, die die rangschikking overneemt en deugdelijk verklaart;

Overwegende dat de bestreden handeling weliswaar niet alleen gemotiveerd is door de enkele verwijzing naar het onderzoek en de rangschikking van de examencommissie; dat de bestreden handeling, doordat erin gesteld wordt "dat die rangschikking steek houdt, gezien de anciënniteit van de betrokkene, zijn ervaring, zijn kennis van de instelling die hij zal moeten leiden, zijn menselijke kwaliteiten, en tevens zijn pedagogische project, dat modern is en openstaat voor het omringende culturele leven", de beoordeling van de examencommissie in lichtjes gewijzigde bewoordingen overneemt en menselijke kwaliteiten in aanmerking neemt die onder het "menselijk profiel" vallen, dat niet daadwerkelijk door de examencommissie is onderzocht, terwijl de benoemingsgerechtigde overheid niet aangeeft waaruit die kwaliteiten bestaan, noch waarom ze beter worden geacht dan die van verzoeker; dat die gebrekkige motivering niet als afdoende kan worden beschouwd;

Overwegende dat het middel, voorzover het is ontleend aan ontstentenis van een ernstige vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de gegadigden en aan gebrekkige motivering, ernstig is;

Overwegende dat, wat de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, verzoeker uiteenzet dat de omstandigheden van de zaak zeer bijzonder zijn; dat hij de handelingen opsomt die vooraf zijn gegaan aan de handeling die thans wordt aangevochten en aanleiding hebben gegeven tot de arresten van de Raad van State, waaruit hij uittreksels citeert; dat hij daaruit een weloverwogen opzet afleidt om hem uit de functie te weren, aangezien de bestreden handeling de zesde is waarbij hij uit de directie van het "Conservatoire royal de musique de Liège" wordt gehouden; dat hij van oordeel is dat de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vastgesteld in de arresten waaruit hij citeert versterkt wordt; dat hij erop wijst dat hij thans éénenzestig jaar is, wat volgens hem zijn kansen op een bevordering daadwerkelijk aanzienlijk beperkt, en uiteenzet dat de vacature van de betrekking van directeur van het "Conservatoire royal de musique de Liège" voor hem een unieke kans was om zijn loopbaan in het onderwijs te bekronen, te meer daar er slechts drie muziekconservatoria zijn in de Franse Gemeenschap; dat hij in het bijzonder de nadruk legt op het morele aspect van het nadeel, dat concreet een verlies aan prestige met zich meebrengt en afbreuk doet aan zijn reputatie in de

muziekkringen waarin hij werkzaam is; dat hij ten slotte een passage uit arrest nr. 67.860 van 29 augustus 1997 aanhaalt, waarin staat dat "wanneer een middel dat steunt op machtsafwending als ernstig wordt aangemerkt, er grond is om de tenuitvoerlegging te schorsen van de handeling waarmee een dergelijke onwettigheid gemoeid is, welke de morele onwettigheid bij uitstek vormt, omdat in zulk een geval de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel afhangen van de ernst van die onwettigheid;"

Overwegende dat de verwerende partij zich, wat dat betreft, verlaat op de beoordeling van de Raad van State;

Overwegende dat de tussenkomende partij harerzijds betwist dat er sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat ze de stelling aanvecht dat de bestreden handeling het zoveelste voorval is uit de reeks en betoogt dat ze beschouwd moet worden als een nieuwe handeling, die is uitgevaardigd in een andere context dan de handelingen die voordien reeds door de Raad van State zijn vernietigd; dat ze, ter betwisting van het thans aangevoerde nadeel, in de eerste plaats aanvoert dat het morele nadeel dat voortvloeit uit een "niet-benoeming" niet ernstig noch moeilijk te herstellen is; dat ze uiteenzet dat verzoekers kansen op een benoeming groter zijn in het conservatorium van Bergen dan in dat van Luik en daaruit afleidt dat het aangevoerde nadeel volstrekt hypothetisch is; dat ze rechtspraak aanvoert luidens welke het risico voor een gegadigde om geweerd te worden onlosmakelijk verbonden is aan de situatie waarbij verscheidene gegadigden naar een bepaalde betrekking dingen; dat ze verwijst naar een arrest van de Raad van State waarin geweigerd wordt de leeftijd van een verzoeker in aanmerking te nemen als een gegeven tot staving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, aangezien de betrokkene in kwestie pas enkele jaren later de pensioengerechtigde leeftijd zou bereiken; dat de tussenkomende partij aanvoert dat ze niet begrijpt in welk opzicht het feit dat verzoeker voor de zesde keer geweerd is als directeur van het conservatorium van Luik "iets zou veranderen aan het feit dat het verlies aan vertrouwen van geweerde kandidaten nu eenmaal een risico is dat eigen is aan iedere procedure voor benoeming in een overheidsbetrekking"; dat hij voorts in dat verband stelt dat het advies van de examencommissie volstrekt niet geringschattend is ten aanzien van verzoeker, aangezien beiden "wat de toe te wijzen betrekking betreft, de overige kandidaten ver achter zich laten"; dat, volgens de tussenkomende partij, de kans op een nadeel dat verband houdt met verlies aan prestige of reputatie gerelativeerd moet worden omdat, enerzijds, de kwaliteit van een musicus niet

uitsluitend afhangt van zijn academische loopbaan en, anderzijds, verzoeker door de muzikale gemeenschap erkend wordt, ook al is hij geen directeur van het conservatorium van Luik; dat het beperkte aantal muziekconservatoria in de Franse Gemeenschap volgens de tussenkomende partij niet relevant is voor de beoordeling van het nadeel, en het juist wegens dat beperkte aantal bemoedigend is dat hij als tweede gerangschikt is; dat de tussenkomende partij aanvoert dat, volgens de rechtspraak van de Raad van State, het niet vervuld worden van de verwachting om toegang te krijgen tot een openbaar ambt in principe geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt; dat ze, wat het morele nadeel betreft, aanvoert dat dat goedgemaakt kan worden door de toekenning van schadevergoeding; dat er, volgens haar, in het onderhavige geval maar sprake zou zijn van een moreel nadeel indien vast zou staan dat de aanspraken en verdiensten niet vergeleken zijn en verzoeker met opzet geweerd wordt, wat volgens haar niet het geval is; dat de tussenkomende partij, wat betreft de samenhang tussen het nadeel en de ernst van de middelen, onderstreept dat die twee voorwaarden in beginsel los staan van mekaar en niet met elkaar in verband kunnen worden gebracht, tenzij in bijzondere omstandigheden; dat ze de Raad van State ten slotte verzoekt de belangen tegen elkaar af te wegen; dat ze wat dat betreft aanvoert dat het "belangrijker is dat de betrekking van directeur van het "Conservatoire royal de musique de Liège" eindelijk wordt ingevuld"; dat ze nog gewag maakt van het nadeel dat ze zelf ondervindt, en daarbij wijst op haar uitstekende reputatie en haar "alom erkende" verdiensten en capaciteiten;

Overwegende dat de bestreden handeling er allicht toe strekt een einde te maken aan de controverse betreffende de directie van het "Conservatoire royal de musique de Liège"; dat, voorzover het gaat om het nadeel omschreven door verzoeker, die sedert jaren naar die functie dingt, de voorgeschiedenis van de handeling die thans wordt aangevochten niet zomaar genegeerd mag worden; dat de aldus door verzoeker aangehaalde argumenten niet in strijd zijn met datgene wat de Raad van State reeds vastgesteld had in zijn arrest nr. 75.779 van 16 september 1998, namelijk "dat, ook al heeft de thans aangevochten benoeming plaatsgevonden na een procedure die van het begin af aan is overgedaan wegens de onregelmatigheden die tijdens de vorige benoemingsprocedure waren vastgesteld, dat niet wegneemt dat verzoeker voor de vierde keer" - in casu voor de zesde keer - "geweerd wordt, tijdelijk of blijvend, als directeur van het "Conservatoire royal de musique de Liège" en het aannemelijk is dat deze vierde" - zesde - "afwijzing aangevoeld wordt als een aantasting van zijn prestige en zijn reputatie en bijgevolg de oorzaak is van een moeilijk te herstellen ernstig moreel nadeel; dat bovendien

twee andere feiten vaststaan, namelijk het beperkt aantal muziekconservatoria in de Franse Gemeenschap en de omstandigheid dat verzoekers leeftijd een nieuwe kans op bevordering in geval van nietigverklaring inderdaad aanzienlijk beperkt; dat er bijgevolg geen grond is om, wat dat betreft, af te wijken van de arresten waarnaar verzoeker verwijst; dat de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vaststaat"; dat de omstandigheid dat verzoeker momenteel ook kandidaat is voor het ambt van directeur van het "Conservatoire royal de musique de Mons" de kans op een nadeel niet opheft, noch kleiner maakt, aangezien hij niet in die functie is benoemd en, voorzover de Raad van State bekend is, niets erop wijst dat hij daarin in de nabije toekomst zal worden benoemd;

Overwegende dat, wat het afwegen van de belangen betreft, het denkbaar is dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van een benoeming nadelig is voor diegene die is benoemd; dat zulk een nadeel, tenzij in uitzonderlijke omstandigheden, waarvan het bestaan in casu niet is aangetoond, niet voldoende is om een vordering tot schorsing af te wijzen wanneer de voorwaarden voor die schorsing vervuld zijn; dat de schorsing immers slechts tijdelijk gevolgen heeft; dat indien de handeling waarvan de tenuitvoerlegging is geschorst, nietig wordt verklaard, het nadeel berokkend aan de persoon op wie die handeling betrekking heeft niet te wijten is aan de schorsing, maar aan de onwettigheid waarmee de handeling veronderstellenderwijs zou zijn aangetast; dat indien het beroep tot nietigverklaring verworpen wordt, de schorsing automatisch wordt opgeheven en het nadeel dat daaruit zou hebben kunnen voortvloeien hersteld wordt of in ieder geval hersteld kan worden; dat zowel het conservatorium als de leerlingen ervan er ongetwijfeld bij gebaat zijn dat de kwestie van de leiding van de instelling definitief wordt opgelost; dat, enerzijds, die kwestie nog langer dreigt te duren indien geen schorsing bevolen wordt en, anderzijds, niet is aangetoond dat de enige manier om de goede werking van het conservatorium veilig te stellen erin bestaat diegene die benoemd is tot aan het einde van de nietigverklaringsprocedure in de functie te handhaven;

Overwegende dat voldaan is aan de twee voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 21 augustus 2000 houdende benoeming, per 1 september 2000, van Bernard DEKAISE in het ambt van directeur van het "Conservatoire royal de musique de Liège".

Artikel 2.

De kosten van het door Bernard DEKAISE ingediende verzoek tot tussenkomst, bepaald op 5.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De beslissing over de overige kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vijftien februari tweeduizend en één door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Chr. MALCORPS. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOöRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**